

Sen noci silvestrovské

Když konečně stanul nestvoře tváří
 v tvář, nejprve nic nechápal. To, co viděl,
 nedávalo smysl. Nebo přece jen?
 A myslí mu zaperlilo poznání.
 Zděsil se. Potom sáhl po zbraní.

Několik následujících večerů jsme s Willem strávili pozorováním brány, ale nikdo se u kamenného kruhu neobjevil, ani ta holka. Zato jsme měli při těchto příležitostech čas spoustu věcí probrat. Šeptem jsme se bavili o svých oblíbených knihách a naše ruce se přitom čím dál častěji jakoby náhodou setkávaly. Nebo jsem si to jenom namlouvala?

O pár dní později však zloděj znovu udeřil. Ovšem za bílého dne. S Wertherem jsme se o tom dozvěděli, když jsme jednou během mého vyučování zase zašli do Řádku. Právě jsme ve *Vybavení pro hrdiny* mluvili s Herkulem (který si tam zkoušel nové sandály) o tom, jak se věci mají v antic-
 kých dramatech, a zjistili, že tam ani v současnosti není nouze o tragická úmrtí, takže je všechno v nejlepší pořádku. Když jsme pak vykročili na ulici, najednou k nám připlachtilo něco velkého a průhledného a my jen tak tak stačili uskočit. O vlasek jsme unikli tomu, aby nás bytost o velikosti domu, směřující k *Inkoustovému sudu*, smetla. Z těla mu vycházel namísto nohou podivný sloup dýmu, na kterém za sebou stvoření vleklo promáčknutou olejovou lampu.